DIECÉZNÍ ČASOPIS PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

setkání

6 červen 2009
ročník XIX.

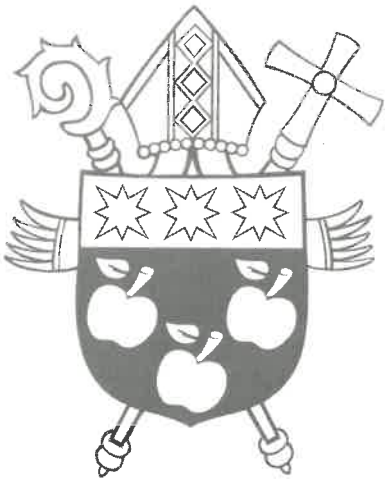

BENEDIKT XVI. VYHLÁSÍ „ROK KNĚŽÍ"

Během *Roku kněží*, který bude zahájen 19. června 2009 a zakončen 19. června 2010, se bude udělovat dar zvláštních odpustků. (...)

Všem věřícím (...) budou uděleny plnomocné odpustky, pokud se vyznali ze svých hříchů ve svátosti smíření a pomodlili se na úmysl Svatého otce: ***v den zahájení a zakončení Roku kněží, v den 150. výročí zbožného odchodu sv. Jana Maria Vianneye***, dále pak ***první čtvrtek v měsíci*** nebo ***v jiný den stanovený místními ordináři*** ve prospěch věřících.

Starým a nemocným lidem a všem, kteří z oprávněných důvodů nemohou vycházet z domova (...) budou rovněž uděleny plnomocné odpustky v jejich vlastním domě nebo tam, kde kvůli okolnostem budou, ve výše uvedených dnech, pokud se pomodlí za posvěcení kněží a v důvěře obětují své nemoci a životní obtíže Bohu skrze Marii, Královnu apoštolů.

(Podle Dekretu Apoštolské Penitenciárie z 12. května 2009)

DĚTSKÉ VIKARIÁTNÍ POUTĚ II.

Albrechtice

Borovany

Stráž nad Nežárkou

Tábor

Katovice

Křemešník

OBSAH

Sv. Cyprián: O modlitbě Páně 3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ 3

DĚTSKÉ VIKARIÁTNÍ POUTĚ II.
Veselí nad Lužnicí 4
Stráž nad Nežárkou 5
Katovice 5
Borovany 6
Křemešník 7
Albrechtice nad Vltavou 7
Chroboly 8

Ke katalogu výstavy „Šumava Karla Klostermanna“ 9

Zpívejte Bohu, pěkně mu zpívejte 10

DIECÉZNÍ CHARITA
Diecézní charita se odměnila svým příznivcům 11

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE
„Sbohem a šáteček“ animátorů V. 12

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU
S velikonoční radostí v rodině 13

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA
Biřmování v Deštné u J. Hradce 14
Kaplička v Mnichu u Kard. Řečice 14
Pouť farností na Moravu 14
Setkání sborů ve Slabčicích 15

Katolická charismatická konference 16

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME
..... 17
PERSONALIA 17

Radio Proglas 18
Karmelitánské nakladatelství 18
Paulínky 18

OTCOVÉ KONCILU
Augustin Bea 19

Příští číslo
vyjde 13. července 2009.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ
Vydává z pověření českobudějovického biskupství Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.
Redakce, administrace a příjem inzerce:
Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel./fax: 386 359 481, e-mail: duha@vol.cz
Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintíř
Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková
DTP: Mgr. Helena Machulová
Tisk: Protisk, České Budějovice
Evidenční číslo MK ČR E 6603
Cena 13 Kč a poštovné.
ISSN 1212-8074
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Sv. Cyprián: „O MODLITBĚ PÁNĚ“

Sv. Cyprián se narodil r. 210 v Kartágu, kde se po svém obrácení stal biskupem. Zemřel mučednickou smrtí za Valeriánova pronásledování v roce 258 po Kr. Kromě spisů O odpadlících, O jednotě církve, O smrtelnosti, a jiných, se nám dochoval také jeho výklad jednotlivých proseb Otčenáše. V úvodu hovoří o všeobecných podmínkách a vlastnostech modlitby, v závěru o nutnosti provázet modlitbu dobrými skutky. S některými jeho myšlenkami se seznámíme v tomto a příštím čísle.

„Učitel pokoje a původce jednoty především nechtěl, aby ten, kdo se modlí, prosil pouze za svou osobu. Neříkáme totiž: Otče můj, jenž jsi na nebesích, ani: chléb můj dej mi dnes. A každý nežádá, aby pouze jemu byla odpuštěna vina, anebo neprosí jenom za sebe, aby nebyl uveden do pokušení a zbaven od zlého. Máme veřejnou a společnou modlitbu, a když se modlíme, nemodlíme se za jednotlivce, ale za všechny lidi, protože všichni lidé tvoří jednotu. Bůh, původce pokoje a svornosti, jenž učil jednotě, chtěl, aby se jednotlivec modlil za všechny, tak jako on sám nosil všechny lidi v jednom těle. Tak se modlili i apoštolové a učedníci po nanebevstoupení Páně.
Jaká to však jsou, nejmilejší bratři, tajemství modlitby Páně, jak mnohá, jak veliká, v krátkou řeč shrnutá, ale bohatá duchovní silou, že nebylo vynecháno zcela nic, co by v našich prosbách a modlitbách nebylo obsaženo v krátkém souhrnu nebeské nauky! Tak, pravil, se modlete: *Otče náš, jenž jsi na nebesích*. Člověk nový, znovuzrozený, který se navrátil ke svému Bohu skrze jeho milost, na prvém místě praví: Otče! protože již začal být synem. Jak veliká je laskavost Pána, jak hojná je jeho přízeň a dobrota k nám, když chtěl, abychom tak slavně konali modlitbu v přítomnosti Boží, že smíme jmenovat Boha Otcem, a jako je Kristus Božím Synem, že se tak i my smíme nazývat Božími syny! Toho jména by se nikdo z nás neodvážil v modlitbě dotknout, kdyby On sám nám nebyl dovolil tak se modlit. Máme proto pamatovat, nejmilejší bratři, že kdykoli nazveme Boha Otcem, máme také jak Boží synové jednat, aby jako nám se líbí, že Bůh je naším Otcem, i On měl zalíbení v nás.
Po tomto pravíme: *Posvěť se jméno tvé*. Ne že bychom přáli Bohu, aby byl posvěcen našimi modlitbami, ale že žádáme od něho, aby se jeho jméno posvětilo v nás. Ostatně od koho je posvěcován Bůh, který sám posvěcuje? Ale poněvadž sám řekl: 'Svatí buďte, protože já jsem Svatý', o to žádáme a prosíme, abychom setrvali v tom, čím jsme začali být, když jsme byli ve křtu posvěceni.
V modlitbě následuje: *Přijď království tvé*. Prosíme, aby také Boží království se nám přiblížilo, jako žádáme, aby i jeho jméno bylo v nás posvěceno. Může však, nejmilejší bratři, i sám Kristus být královstvím Božím. Toužíme denně, aby přišel. Žádáme, aby se nám brzo ukázal jeho příchod. On je totiž naším vzkříšením - vždyť v něm vstaneme – tak i královstvím Božím může být chápán právě on, neboť v něm máme kralovat.
Přidáváme ještě a pravíme: *Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi*. Ne aby Bůh učinil, co chce, ale abychom my mohli činit to, co chce Bůh. Neboť kdo Bohu brání, aby nevykonal, co chce? Ale protože nám brání ďábel, aby náš duch a čin nebyl nadevše poslušný Boha, modlíme se a žádáme, aby se v nás stala vůle Boží. Každodenními, neustálými modlitbami prosíme za to, aby se vzhledem k nám děla vůle Boží i v nebi i na zemi; neboť to je vůle Boží, aby věci pozemské ustoupily nebeským a věci duchovní, božské, získaly převahu.“ *(PL 4, 520-544, zkráceno)*

Tereza Poštová

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

15. 6.	(po)	**Český Krumlov** - Svěcení sloupu (17.30 hod.), slavnost sv. Víta: pouť (18 hod.) – biskup Jiří
19. 6.	(pá)	**České Budějovice**, kostel Srdce Páně - Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova (18 hod.) – biskup Jiří
20. 6.	(so)	**Prachatice** – Pouť k Janu Nepomuku Neumannovi (10 hod.) – biskup Jiří
21. 6.	(ne)	**Volary** - Biřmování (10 hod.) – biskup Jiří
25. 6.	(čt)	**České Budějovice**, katedrála sv. Mikuláše - Školní mše sv. pro Biskupské gymnázium (10 hod.) – biskup Jiří
27. 6.	(so)	**Žumberk** - Mše sv. (15 hod.) – biskup Jiří
28. 6.	(ne)	**Deštná** - Pouť (8.30 hod.) – biskup Jiří
		Nové Hrady – Pouť ke sv. Petrovi a Pavlovi (9 hod.) – biskup Pavel
29. 6.	(po)	**České Budějovice**, katedrála sv. Mikuláše - Slavnost sv. Petra a Pavla (17 hod.) – oba biskupové
30. 6.	(út)	**Mladá Vožice** - Vikariátní konference (9 hod.) – biskup Jiří
		České Budějovice, koncertní síň O. Jeremiáše - Promoce TF JU (13.30 hod.) – biskup Pavel
1. 7.	(st)	**České Budějovice**, klášterní kostel Obětování Panny Marie - Mše sv. na zahájení Katechetického týdne (9.30 hod.) – biskup Pavel
2.-5. 7.	(čt-ne)	**Velehrad** - Zasedání ČBK - oba biskupové
5. 7.	(ne)	**Křižanov** - Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, primice (15 hod.) - biskup Pavel
19.-26. 7.	(ne)	**Vranov** - Exercicie – biskup Pavel

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny. *-pa-*

Dětské vikariátní poutě II.

18. května, Veselí nad Lužnicí

V pondělí 18. 5. jsme v našem vikariátu vstávali většinou do bouřky a deště, ale ještě než jsme vycházeli ze svých domovů, počasí se umoudřilo. Po příjezdu asi dvou set dětí s dospělým doprovodem do Veselí nad Lužnicí, už svítilo sluníčko. Tentokrát putovaly skupiny dětí ze dvou míst; od vlakového nádraží Veselí n. Lužnicí a od vlakové zastávky Mezimostí. Všichni směřovali na náměstí ke kostelu.

Na každé trase byla čtyři stanoviště (kratičký výklad, hra, hádanky, kvíz apod.). Na jedné trase nás místní odborník seznámil s „vodstvem Veselska" (řeka Lužnice, Nežárka, záplavy apod.). Na dalším stanovišti už čekali skauti, kteří nám vyprávěli o skautingu a o těžkostech, které organizaci v minulém století provázely.

U kaple sv. Marka jsme se potkali s „Jaroslavem Vrchlickým". Jednou mu ujel vlak a on tu dvě hodiny čekal na další. Odpočíval před kaplí a složil zde báseň, která oslavuje okolní krásu přírody. V té době tu byla jen úzká cesta, pole, louky, vzrostlé stromy... Dnes jsou tu paneláky, rušná silnice směřující do Českých Budějovic a supermarket Tesco.

Po pár minutách se skupiny dětí dostaly k budově Sokola, kde už čekal člen spolku, aby nám vyprávěl o historii budovy. Další informace o spolku Sokol nám předal až u kostela a na notebooku jsme mohli shlédnout také ukázky ze sokolských sletů.

Na druhé trase byla prvním stanovištěm historická budova vlakového nádraží Veselí n. Lužnicí. Zde přivítal děti pan výpravčí

a trochu je seznámil se svou prací. V kratičké scénce se představil „T. G. Masaryk", který za svého působení v úřadu prezidenta toto městečko navštívil. U další historické budovy, „veselské" základní školy, už čekal na děti pan školník. Poutníci se rádi podívali i do interiérů školy.

U kostela sv. Floriána následovalo další, velmi zajímavé vyprávění z historie Veselí n. Lužnicí. Teď je to jedno město, ale dříve to byly města dvě: Veselí n. Lužnici a Mezimostí. Zdejší obyvatelé měli, jak už to bývalo, také přezdívky: „košťálníci" a „chramošťáci", a docházelo mezi nimi k různým půtkám. Děti si s radostí jednu takovou bitvu vyzkoušely, ale použily méně bolestnou munici: papírové koule. Následovala zastávka u muzea, kde si všichni mohli prohlédnout krásné blatské kroje.

Skupiny dětí přicházely ze dvou směrů na farní zahradu, kde nám místní farníci připravili občerstvení: obložené chleby, něco sladkého a čaj. Na farní zahradě bylo dostatek prostoru k odpočinku a hrám, což využily nejen děti.

Pak následovala mše sv. s naším hostem otcem Romanem Dvořákem.V jeho homilii mimo jiné zaznělo, že jsou věci, které se v průběhu let mění; některé věci ale zůstávají. Například kostel, který po staletí navštěvují lidé, modlí se tu, slaví zde společně eucharistii. Po celá staletí se tu věřící modlí modlitbu „Otče, náš...", stejně se modlíme dnes my.

Po mši sv. bylo k dispozici opět občerstvení. Divadelním představením V. Marčíka „Lhát se nemá", při kterém se všichni velmi dobře bavili, naše pouť končila.

Zdá se, že je toho hodně na jeden den, ale není tomu tak. Celý den jsme prožili v příjemné pohodě. Program probíhal blízko kostela a fary, kde naše pouť vrcholila, zastavení na stanovištích byla krátká a přesto všichni získali nové informace a poznatky. Vše bylo velmi pěkně zorganizováno.

Dík patří všem, kdo se na přípravě a průběhu pouti podíleli, především mnoha obětavým farníkům z Veselí nad Lužnicí, na kterých ležela valná část přípravy a průběh pouti. Poděkování patří také katechetům a katechetkám, kněžím, pedagogům a rodičům, kteří každý rok děti doprovází.

-ms-

22. května, Stráž nad Nežárkou: Když století Stráží proletí

V pátek 22. 5. 2009 zažila Stráž nad Nežárkou neobvyklý den. Již před 8. hodinou se před kostelem a na náměstí vyrojil velký houf dětí i dospělých. Nezamířili však do školy, ale do kostela, aby zdárně započali Dětskou vikariátní pouť.

A nikoho z účastníků letošní pouti ani nenapadlo, že od první vikariátní jindřichohradecké pouti uplynulo už jedno celé desetiletí, v kterém se díky spolupráci jindřichohradeckých katechetů s kněžími, rodiči a mnoha dalšími ochotnými lidmi mohla taková pouť uskutečnit každý rok. Během té doby jsme navštívili různá místa v našem krásném regionu, např. Jindřichův Hradec (dvakrát), Mláku, Třeboň, Deštnou, Klášter u Nové Bystřice, Kostelní Vydří, Lomnici, Chlum u Třeboně, prostředí kolem řeky Dračice na Suchdolsku a mnohá jiná. Připomeňme i náplň: v Mláce jsme šli po stopách sv. Zdislavy, u Dračice jsme se den chovali jako skauti, v Klášteře u Nové Bystřice byla připravena cesta církve staletími.

Letos se sešlo na 150 dětí se svými katechety, kněžími, rodiči, babičkami či dědečky ve Stráži nad Nežárkou. Dětská vikariátní pouť začala v kostele sv. Petra a Pavla a nesla název „Když století Stráží proletí". Odtud jsme s požehnáním P. Lva vyrazili na putování po Stráži.

Nejprve se všichni poutníci odebrali na nádvoří zámku, kde získali informace o pěvkyni Emě Destinnové - a to jak z jejího života, tak i z jejího repertoáru, který předvedla operní pěvkyně Martina Kučerová.

Po tomto pěkném zážitku už děti putovaly po různých stanovištích. Ve škole se nestačily divit, seznámily se totiž trochu se školním režimem zhruba před sto lety. A tak někteří za trest klečely s pravítkem na natažených rukách, byly vyplaceny rákoskou nebo usedly do oslovské lavice; jiní si ovšem zasloužili i pochvalu. V tělocvičně byl další kulturní program – školní pěvecký sbor. Ve školní jídelně se všichni posilnili namazanými chleby.

Dalšími zastávkami bylo místní divadlo, Danielův mlýn s turbínou, výrobna hraček JAS, zastavení s paní starostkou před radnicí (zde jsme pozorovali zajímavou hádku mezi hochem z počátku minulého století a naším současníkem o to, kdo se má lépe), stavění lešení od Aquaresu a výborné občerstvení na faře s prohlídkou malé výstavky výtvarného kroužku.

Odevšad si děti něco odnesly, ať už to byly zážitky, nové vědomosti nebo malé dárečky v podobě pohledů, záložek, propisek apod. - za to patří všem ochotným spolupracovníkům velký dík.

Projitím stanovišť pouť nekončila, od 14.30 totiž jindřichohradecký vikář P. Václav Habart sloužil v kostele mši svatou, která naše putování završila. A pak byl už jen čas na poděkování, dojedení posledních koláčů a na to, abychom našli svůj autobus nebo nasedli do správného auta.

Obrovský dík za přípravu a realizaci této vydařené poutě patří 32 dětem a 41 dospělým pod vedením paní Evy Kutišové, kteří se aktivně podíleli na programu stanovišť.

Zvláštní poděkování věnujeme vedení Základní školy ve Stráži, všem zúčastněným pedagogům a pracovníkům školní jídelny, paní starostce, manželům Matyskovým ze mlýna, režisérovi ochotnického divadelního spolku panu J. Hanzalovi, maminkám za koláče, výrobnímu družstvu JAS a firmě Aquares za vše, co pro naše děti udělali.

Iva Hojková

23. května, Katovice: Sny a skutečnost

V letošním roce se dětská pouť konala v sobotu 23. května v Katovicích. Jejím cílem bylo pomoci dětem, aby hledaly v historii příklady lidí, kteří nám ukazují jak se máme zachovat, když okolo sebe vidíme bezpráví. Že je třeba o něm hovořit, i když nám samotným to přinese potíže. Jako příklady jsme uvedli odvahu a statečnost svatého Pavla a kněze P. Jílka, které měly děti povzbudit k tomu, aby i ony byly statečné pro Krista. Celou naši pouť provázela postava sv. Pavla.

Počasí nám přálo. Byl krásný slunný den, takže jsme mohli být na farní zahradě. Pouť začala v 10 hodin mší svatou, jejímž hlavním celebrantem byl strakonický vikář P. Viktor Frýdl, koncelebroval místní farář P. Petr Misař. Ve své promluvě hovořil o sv. Pavlovi, děti povzbuzoval k víře a uváděl také svědectví ze života farnosti.

Po mši svaté následovalo občerstvení. Děti dostaly párky v rohlíku, pití, koláče a zákusky, které napekly místní ženy. Po občerstvení rozdělil sv. Pavel děti do pěti skupin a každá z nich se věnovala jinému podtématu poutě. Ve 14 hod. pak proběhla prezentace práce jednotlivých skupin, kterou komentoval sv. Pavel.

První skupina sehrála divadlo s názvem *„Povstání stříbrotepců v Efezu"*. Druhá skupina malovala krále, třetí předvedla pomocí pantomimy jednotlivé prezidenty a úkolem ostatních bylo uhodnout, o koho šlo. Dítě, které uhodlo jméno prezidenta, dostalo za odměnu čokoládovou minci. Čtvrtá skupina vytvořila koláž na téma válka a mír, ve které zdůraznila osobnost P. Jílka. Pátá, poslední skupina se věnovala dětským vizím budoucnosti a modelovala kostely budoucnosti. Všechny tyto práce jsou vystaveny v Katovicích na faře.

Po prezentaci dostalo každé dítě srdce s fotografií P. Jílka. Na druhou stranu si děti

Pokračování na 6. straně.

Pokračování z 5. strany.

dolepovaly lístečky, na kterých byly uvedeny božské a kardinální ctnosti. Ty dostávaly na tzv. sportovních stanovištích po splnění různých úkolů. První stanoviště bylo zaměřeno na pád důvěry. Na druhém stanovišti byly lístečky s čísly, které měly děti posbírat a seřadit. Na třetím bylo házení míčem do koše. Na čtvrtém děti nosily pingpongový míček na lžičce a měřil se jim čas. Na posledním stanovišti pak měly vyluštit kvíz.

Na závěr pouti si každé dítě odvezlo drobné dárky: propisku, dvě tužky s gumou, pravítko, balónky a pamlsek na cestu. Bylo pamatováno i na ty nejmenší, které dostaly omalovánky.

V 16 hod. se děti rozjely zpět do svých domovů. Pouť, které se zúčastnilo na 120 dětí, se vydařila, všem se velice líbila a jistě je i obohatila. *Katechetka Marie*

23. května, Borovany: Abyste šli v jeho stopách

V sobotu 23. května přijely do Borovan děti z obou budějovických vikariátů na svou tradiční vikariátní pouť. Na tom, že se do Borovan všichni v pořádku a včas dopravili, má velkou zásluhu moje kolegyně, katechetka z Českých Budějovic Iveta Holá, která se mnou na přípravě pouti nejvíce spolupracovala.

Při registraci jsme napočítali 220 účastníků. Děti byly rozděleny do 4 skupinek. Každý vyměnil stopu, kterou si na pouť přivezl, za stopu, kterou si připnul na oblečení.

Pouť jsme začali mší sv. v našem kostele Liturgii vedl náš pan farář Petr Plášil. Zamýšleli jsme se nad tím, jaké to je, chodit v Ježíšových stopách. Modlili jsme se, zpívali (hrála nám k tomu kapela, kterou kvůli pouti dal dohromady Michael Tröstl).

Po mši sv. nám průvodci poutí Bohdana a Pavel řekli, co budeme dělat dál. Všechny skupinky se svými průvodci vyrazily do terénu. Navštívily v Podzámčí chráněnou dílnu Nazaret a dílnu pana Havlise - borovanského papírového platnéře. Ti, kteří měli štěstí, si mohli i vyzkoušet zbroj - moc to malým rytířům slušelo. Jak v Nazaretu, tak u pana Havlise se dětem moc pěkně věnovali.

Na dalším stanovišti, nazvaném „Vyčmuchám každou stopu", se děti setkaly s psovodem z celního ředitelství panem Václavem Braunem, který jim předvedl, co všechno jeho pes Bad umí. Naši mládežníci v čele s čerstvými absolventkami kurzu pro animátory připravili pro děti hry, které přišly vhod, stejně jako výborné buchty, které upekly maminky a babičky z farnosti. Posledním stanovištěm bylo klášterní muzeum, kde se všichni mohli dozvědět něco z historie borovanského kláštera. Malé děti navštívily mateřské centrum Borovánek, které jim poskytlo azyl k načerpání sil. Mezitím byl našimi stopami v klášteře vyzdoben koberec. Mohli jsme si ho prohlédnout, když jsme se tam opět sešli, abychom si na cestu a do života vyprosili požehnání. Velkou radost dětem udělala perníková srdce z pouti od paní Křížové a omalovánky Budulínek.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří měli na přípravě a průběhu pouti nějaký podíl. Mile mě překvapila ochota lidí, kteří byli osloveni, i těch, kteří sami nabízeli svou pomoc. Se všemi byla fajn spolupráce.

Prý se poutníkům v Borovanech moc líbilo, a tak se těším spolu s dětmi na další pouť.

Lída Tröstlová, vikariátní zástupce katechetů

23. května, Křemešník: Putování ke kořenům

Letošní pouť dětí z pelhřimovského vikariátu měla trochu jiný ráz než obvykle. Podle jejího názvu *„Putování ke kořenům aneb na (Krásné) samotě nejsme sami"* se děti vydaly na pěší pouť z Nového Rychnova, Pelhřimova, Putimova a Zajíčkova na známé poutní místo Křemešník. Putovaly po stopách, které v tomto kraji zanechal pelhřimovský děkan Mons. František Bernard Vaněk, autor románu „Na krásné samotě", který na Křemešníku působil na začátku 20. století. Cestou děti různými způsoby poznávaly osobnost P. Vaňka v jeho vlastnostech, např.: byl odvážný a statečný, byl vlastenec, podporoval sport a fandil mu, měl rád svou maminku, měl rád přírodu, byl spisovatel a měl smysl pro humor. To vše dýchá i z jeho knih.

Při mši sv. v kostele Nejsvětější Trojice nám pan vikář P. Stehlík připomněl P. Vaňka ještě jako kněze, který je pro nás příkladem i pro svůj vztah a lásku k Bohu. Odpoledne si děti mohly vybrat: fotbal nebo procházka po nejznámějších místech Křemešníku, o nichž se vypráví zajímavé příběhy a pověsti, jako např. skalka, studánka, poustevna, větrný zámek, kostel a fara, škola.

Kolem 16 hod. jsme naši pouť ukončili společným poděkováním a požehnáním v poutním kostele. Na cestu domů jsme se ještě mohli posilnit a občerstvit z dobrot od pelhřimovských sponzorů. A čekalo na nás i malé překvapení v podobě drobných dárků na památku.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kdo pouť jakýmkoliv způsobem připravovali: katechetům, animátorům a pomocníkům z řad mládeže, sponzorům, ale i všem poutníkům. Na letošní pouti bylo hezké, že mezi poutníky byly i celé rodiny. Měli jsme krásné počasí.

A tak z „krásné samoty" odcházelo asi 200 malých i velkých poutníků s vědomím, že nikdo z nás nezůstává sám. *-hp-*

23. května, Albrechtice n. Vltavou: Vím, komu jsem uvěřil

Děti píseckého vikariátu tentokráte zamířily do Albrechtic nad Vltavou.

Celodenní program zaměřený na poznávání sv. Pavla začal dopoledne v kostele sv. Petra a Pavla přivítáním a krátkým uvedením do programu. Na začátku si děti připomněly, že život sv. Pavla se dotýká každého z nás. Poté, rozděleny do skupinek, se venku na stanovištích seznamovaly s různými etapami Pavlova života. Z každého stanoviště si přinášely konkrétní znamení, ze kterých postupně tvořily ikonu sv. Pavla.

Nejdříve ztvárňovaly jeho tělo. To vzniklo tak, že všichni ze skupinky se vzájemně obkreslovaly na velký karton. V místě hlavy byl přilepen obrázek Pavlova obličeje. Poté se děti rozběhly vyrobit šaty. Pomocí bramborových tiskátek potiskovaly okraj tógy z bílého plátna, kterou - už hotovou - zanesly k ikoně a připevnily na tělo.

Další zastavení bylo u albrechtického rybníka - plavba na raftu. Každý účastník dostal pádlo a měl za úkol doplout pro jednu tabulku se jménem přístavu města, ve kterém Pavel pobýval, a zapamatovat si i ostatní. Po plavbě si děti odnášely (mimo pěkného zážitku) tabulku a loď z kartonu pro ikonu.

Pokračování na 8. straně.

Pokračování ze 7. strany.

Dále skupinka obdržela svitek s chybějícím textem jednoho ze 14 Pavlových listů. Úkolem bylo na další cestě najít a správně zakreslit písmena řecké abecedy. Dětem byla známá jen některá písmenka, nad dalšími se podivovaly.
Vyplněný svitek zanesly k ikoně a vlepily do Pavlovy ruky; loď připevnily pod nohy. Další úkol čekal na opačném konci Albrechtic. Najít Pavlovy stopy vysypané pšenicí a posbírat barevné svitky ukryté podél trasy. To se podařilo - k velké radosti i těch nejmenších, kteří horlivě hledali. Na konci trasy každý rozbalil jeden svitek a obkreslil na něj své chodidlo, které pak vytrhal. Zbývalo Pavla osvobodit z pout. Po jejich přetnutí děti část získaly a dostaly také meč, znamení Pavlovy mučednické smrti .
Po návratu se opět tyto části připevnily na ikonu. Každý tam také nalepil svoji stopu. Pak děti ikonu vyzdobily modrým i žlutým pískem a dalšími přírodninami - znamením, že Pavel se nejen plavil po moři, ale nachodil i mnoho kilometrů po souši. Pouť vyvrcholila slavením mše sv. v místním kostele. Známkou, že se celá pouť vydařila, byl výrok jednoho účastníka při zpáteční cestě: „Jsem rád, že jsem jel právě na tuhle pouť. Byl to zážitek, moc se mi líbila."
Vraceli jsme se všichni, děti i dospělí, unavení, ale spokojeni s prožitím opravdu pěkného dne.
Díky za přípravu našemu jáhnu Maxovi a ostatním jeho pomocníkům.

Ludmila Lacinová

30. května, Chroboly: Deštivé putování po stopách předků

Dětská pouť vikariátu Prachatice, tentokrát do Chrobol, pro některé z nás začala již o den dříve. Nebylo to ani tak putování po stopách předků, jako putování po stopách od pneumatik vozidla paní katechetky, které byly v rozbahněném terénu opravdu nepřehlédnutelné. Pro děti ale pouť začala až o den později, v sobotu 30. května v 10 hodin dopoledne. Počasí nám ani tento den moc nepřálo a proto se velká část programu odehrála v kostele Narození Panny Marie. Děti tak měly příležitost zažít kostel jako místo, kde se dá malovat, hrát si, zpívat, chodit se zavázanýma očima, poslouchat, vyprávět si, jíst, pít a hlavně prožít společně něco moc krásného. Dozvěděly se o tomto, dnes již méně známém, poutním místě kam lidé chodili děkovat a prosit Pannu Marii o přímluvu. Poznávaly, jak se v Chrobolech žilo v minulém století a také, proč byla zrovna v Chrobolech postavena kaple zasvěcená Panně Marii Lurdské. Při mši sv., kterou celebroval P. Roman Dvořák, jsme přivítali německé rodáky, především pana Mertla, který v Chrobolech jako malý žil a který zažil poválečný odsun německých obyvatel z pohraničí. Spolu s ním a s kněžími z vikariátu jsme si připomněli, že ačkoli se mnoho kolem nás změnilo a mění, to hlavní, potřeba života z víry a touha přát radost i druhým, zůstává po generace v našich srdcích.
Po mši sv. jsme se občerstvili teplým čajem, koláčky a zásobami z domova a nabrali síly na procesí ke kapli Panny Marie Lurdské. Tato kaple byla dostavěna a vysvěcena v roce 1903, v poválečných letech a v letech totality byla devastována a teprve v roce 2007, z iniciativy chrobolských občanů a za přispění německých rodáků, znovu zrekonstruována a nově otevřena. Při naší dětské pouti byla v procesí nesena socha Panny Marie, korouhve, které děti vyráběly, a květiny s prosbou, poděkováním nebo jen se jménem každého malého poutníka. V kapli zaznělo svědectví

rodáka pana Mertla a děti měly možnost zeptat se, jaké bylo jeho dětství a jak moc se Chroboly za ta léta změnily. Tato chvíle byla silným momentem mezigeneračního dialogu. Po stopách předků jsme se mohli „vydat" i díky vystaveným fotografiím z historie i současnosti kaple, Chrobol a okolí. Na závěr poutě vedl P. Jiří Kalaš pobožnost k Panně Marii a udělil svátostné požehnání všem přítomným poutníkům.
A co jsme si odvezli z poutě domů? Kromě chrobolské vody, která má prý léčivé účinky, také vědomí toho, že stojí za to objevovat tyto skryté poklady v našem vikariátu i nadále. Srdečně vás na toto krásné poutní místo zveme!
Na závěr velmi děkujeme všem, kteří pomáhali s přípravou poutě, především všem Chrobolským.

Markéta Grillová a Lenka Hanžlová,
vikariátní zástupkyně katechetů

Ke katalogu výstavy Šumava Karla Klostermanna

Nedávno jsem navštívila výstavu ***„Šumava Karla Klostermanna – Příběh šumavské podmalby“*** v Jihočeském muzeu v Českých Budějovicích, která končí 30. 6. 2009. Multimediální expozice zaujme svou rozmanitostí, množstvím vystavených exponátů a reálií. Pro mládež jsou přitažlivé audiovizuální efekty. Nečekaným, ale příjemným překvapením, zvláště pro rodiny s dětmi a školy, je i volné vstupné a navíc tištěný průvodce ve formě cca 30 stránkové brožurky zdarma. Pořadateli výstavy jsou Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích ve spolupráci s Jihočeským krajem a zřizovanými organizacemi v oblasti kultury, doprovodná publikace vyšla s podporou Evropské unie a Jihočeského kraje. Hodlám se zastavit právě u ní.

Průvodce výstavou se na první pohled „tváří“ sympaticky. Dvacet šest stran textu je rozděleno na jednotlivá témata korespondující s členěním výstavy. Plných devět a půl stránky, tj. asi 37% z celkového textu, zaujímá „Rok na Šumavě – výběr z nejvýznamnějších svátků“, rozdělených na pododdíly Zima, Jaro, Léto, Podzim. Při pohledu do těchto stránek však na mne dýchla více než dvacet let stará atmosféra národopisné komunistické fakulty a koncepce její výuky. Ani z národopisu nešla tehdy úplně odstranit souvislost lidové kultury s katolickým náboženstvím. Řešilo se to tak, že se pro náboženské svátky hledaly a zdůrazňovaly zásadně pohanské předobrazy, lidová zbožnost se směšovala a zaměňovala s lidovým zvykoslovím a nakonec i s pověrečnými lidovými praktikami. Tj. jakoby termíny lidová víra a pověra měly stejný obsah, což je však velký omyl. To, že se katolická církev pověrečné praktiky s magickým obsahem snažila vymýtit, se buď neuvádělo, nebo naopak zdůrazňovalo jako „protilidový“ prvek církve. Jak říká staré přísloví: „Kdo chce psa bít, hůl si vždycky najde.“

Autoři statě o nejvýznamnějších svátcích, kterými žilo tehdejší, drtivou většinou katolické obyvatelstvo Šumavy, nerozlišují zřetelně od sebe tři různé věci: Období a události katolického liturgického roku - lidové zvykosloví s liturgickým a ročním obdobím spojené - lidové pověrečné praktiky s magickým obsahem. A jelikož je nerozlišují, tak patrně proto čtenáři ani nevysvětlují, jaký je mezi těmito třemi oblastmi veliký rozdíl. Stejně tak nerozlišují zvyky zaniklé od těch, které dosud trvají. V takto navařeném guláši jen zpočátku částečně udržují v textu minulý čas, od druhé stránky až do konce se ocitáme převážně v přítomném mluvnickém čase a tak čtenář nemá ani gramatickou šanci se dozvědět, které zvyky patří minulosti a které existují dodnes.

Podrobný rozbor pomotaného textu, hemžícího se věcnými nepřesnostmi, není v rozsahu tohoto článku možný ani podstatný, povšimneme si tedy jen hlavních tendencí. Celá jmenovaná stať působí dojmem, že její jednotlivé části byly vybrány a „slepeny“ k sobě z různé literatury, někdy dokonce jakoby bez porozumění obsahu. Autoři také zásadně a vůbec nevysvětlují pojmy, které hojně používají a jež jsou dnes už širší veřejnosti neznámé. Pro příklad si vezměme popis jara. Např. se nedozvíme, co to znamená „udělit popelec“, co to je půst a jak dlouho trvá. Autoři si libují v nepřesných jednoduchých tvrzeních, jako např.: „Půst, to je čas ke zpovědím a ke svatému přijímání“. Patrně jim tato formulace pěkně zněla v uších, měli však místo toho vysvětlit smysl a obsah postního období. Kupení dalších nepřesností a chyb pokračuje – jmenuje se Květná neděle jako 6. neděle – není vysvětleno, proč právě šestá. Dochází také k tomu, že se opakují různé názvy stejné věci – již jmenovaná Květná neděle, jinde se mluví o palmové neděli, není uvedeno, že jde o dva názvy téže neděle. Posloupnost svátků je velmi roztodivná. Před Velikonocemi se hovoří o Popeleční středě, Smrtné neděli (aniž se vysvětlí, že jde o 5. postní neděli), Květné neděli a Zeleném čtvrtku, kdy „zvony odlétají do Říma“. Avšak těsně před Velkým pátkem se najednou dozvíme, že na Velký pátek zvony odlétají do Říma. Pak následuje povídání o pašijovém týdnu, který obsahuje opakovaně již zmíněný Zelený čtvrtek a Velký Pátek a zvony nám do Říma odlétají - ve čtvrtek.

Krátce shrnuto: takový paskvil, jako je stať „Rok na Šumavě“ by odborní pracovníci krajského muzea nikdy neměli uveřejnit. Po letech zůstane tato publikace jediným trvalým dokladem poměrně zdařilé výstavy a nepřesnosti v ní obsažené budou opisovat generace snaživých studentů. Je to znehodnocení jak práce ostatních, tak i nákladů, které byly na vydání brožury poskytnuty.

V době před r. 1989 se často argumentovalo, že nejde před komunisty naplno poukazovat na spojení lidových tradic a církevního roku. Dnes se - nejen na tomto případě - ukazuje, že to není nemožnost, ale neschopnost a velký nedostatek porozumění pro historické náboženské tradice a lidovou kulturu s nimi spjatou. Kdyby autoři dokázali dobře opisovat z použité literatury, nemohl by být výsledek tak tristní.

Mgr. Iveta Černá

ŘEHOLNÍ DŮM PREMONSTRÁTŮ V MILEVSKU
pořádá
koncert k slavnosti klášterní baziliky
POCTA PANNĚ MARII
2. suita Clauda Bollinga
Jan Machat - flétna
Alena Grillová - klavír
Ondřej Štajnochr - kontrabas
neděle 31. 5. v 17.00 hod.
klášterní bazilika
Záštitu převzal 1. náměstek hejtmana Jihočeského kraje MUDr. Martin Kuba

Zpívejte Bohu, pěkně mu zpívejte…

25. dubna se v Českém Krumlově konal již 2. liturgický seminář, tentokrát na téma ***Gregoriánský chorál a literátské bratrstvo v Českém Krumlově****, na který přijali pozvání RNDr Josef Gerbrich z Brna a PhDr. Martin Horyna z Českých Budějovic, kteří seminář obohatili svými velmi zajímavými příspěvky. Dr. Gerbrich mluvil o gregoriánském chorálu, Dr. Horyna přednesl svůj příspěvek o činnosti literátského bratrstva v Českém Krumlově. Následovaly zpěvy gregoriánského chorálu, které v kostele sv. Víta zazpívala brněnská gregoriánská schola pod vedením Dr. Gerbricha. Tuto část semináře uvedl místní duchovní správce vikář JCDr. Václav Pícha, jehož příspěvek ve zkrácené formě uvádíme.*

„Sakrální hudba se přímo dotýká liturgie. Proto musíme nejdříve pochopit, co to vlastně je liturgie? Výraz 'liturgie' znamená v překladu původně 'veřejné dílo', 'služba lidu' nebo 'služba ve prospěch lidu'. V křesťanské tradici to znamená, že Boží lid má účast na Božím 'díle'. Ježíš Kristus, náš Vykupitel a Velekněz, skrze liturgii pokračuje ve své církvi, s ní a skrze ní v díle vykoupení. Kristus je jediný prostředník mezi Bohem a lidmi a my na vykonávání jeho kněžství máme jako pokřtění křesťané podíl. Jsme naroubováni na Krista, žijeme Krista, a proto s ním prožíváme liturgii. To je naše veliká výsada. Proto je liturgie dílo Krista-velekněze a jeho těla, církve. V liturgii se tedy uskutečňuje a ukazuje církev jako viditelné znamení společenství Boha a lidí skrze Ježíše Krista – a to v plné kráse.

Jinak řečeno, liturgie je výkon Kristova kněžství, kde se na jedné straně uskutečňuje skrze Krista-velekněze oslava Boží, na straně druhé se tímto úkonem uskutečňuje spása člověka, a to pod viditelnými znameními v platném řádu církve. Liturgie je posvátná bohoslužba. Proto se vyžaduje, aby se věřící účastnili liturgie uvědoměle, aktivně, s duchovním užitkem – a to vše aby se dělo podle řádu církve.

V liturgii je proto třeba projevit především víru a zbožnost. Jedině tak ji můžeme pravdivě a s užitkem slavit. Je zásada, že v liturgii každý koná všechno to (ale pouze to), co mu podle řádu církve náleží. Liturgie je posvátná bohoslužba a z hlediska její účinnosti se jí žádná jiná činnost v církvi nevyrovná.

Proto je tak důležité, aby se křesťané shromažďovali k liturgii právě v neděli, v den Páně, kdy čerpají tu největší posilu pro život. V neděli se tak liturgie stává ústředním bodem života křesťana, z něhož se posiluje a odvíjí jeho další život. Každý z nás se má snažit, aby sám ze sebe v liturgii vydal to nejlepší, aby při ní projevil víru, zbožnost a aktivně se jí zúčastnil podle svých schopností, a tak přispěl k větší oslavě Boha.

S tím souvisí vše, co liturgii dodává větší slavnostnost – ať už jsou to různá důstojná gesta, posvátné obřady, důstojné místo konání liturgie, krása posvátných rouch, náš vlastní zevnějšek, čistota našeho srdce, ale také náš vnější aktivní projev, jako naslouchání Božímu slovu, modlitba a také oslavný zpěv. Ten s liturgií vždy souvisí, protože jím dáváme najevo svou víru a radost ze setkání s Pánem.

Slovo 'zpěv, zpívat' se v Bibli objevuje často. Ve Starém zákoně 309krát a v Novém zákoně 36krát. Když se člověk, který chce Boha oslavit, s Bohem setkává, tak mu pouhá slova nestačí, najednou se v něm projeví touha Bohu všechno vyzpívat, dát mu na dlani své srdce. Jedná se o přirozený postoj věřícího člověka.

Základním kamenem, na kterém byl v Izraeli postaven liturgický zpěv, jsou žalmy. Žalmy jsou vlastně modlitební poezií, v níž je zachycen smutek, nářek, strach, naděje, stížnost Hospodinu, důvěra, vděčnost, hrdost na Hospodina, radost i jásání – vlastně celý lidský život se svými radostmi i bolestmi, který se vyvíjí v dialogu s Bohem do hlubokého vnitřního vztahu. Žalmy jsou modlitbou, a to modlitbou zpívanou. Dnes nedokážeme úplně přesně zrekonstruovat, jaké melodie se při vzniku žalmů zpívaly, ani jaké hudební nástroje se při tom kombinovaly. Víme však, že žalmy byly vždy zpěvem modlitby a oslavy Boží. Proto se pro církev kniha žalmů (žaltář) stala knihou modlitby, a to především modlitby zpívané. Z tohoto důvodu je zpěv žalmů v křesťanské liturgii primární záležitostí – vždyť je to Boží slovo, vzniklé působením Ducha sv.; jakou lepší odpověď na Boží oslovení bychom si mohli sami vymyslet? V žalmech často vystupuje jako autor i zpěvák král David. Pro křesťana je však tím pravým Davidem Ježíš Kristus, o kterém David zpívá. Je to právě Duch sv., který učí zpívat Davida, jeho prostřednictvím celý Izrael i církev. Liturgický zpěv tedy přesahuje obyčejný rozhovor mezi člověkem a Bohem, je to veliká duchovní událost, která nás povznáší k Bohu. Proto církevní sakrální hudba vzniká jako dar Ducha sv. a stává se jeho novým jazykem. Prvotní církev měla proto jako hlavní pramen liturgického zpěvu právě žalmy.

V západní církvi se žalmový zpěv rozvinul v gregoriánském chorálu do nové dimenze a ryzosti a to se vlastně stalo měřítkem 'musica sacra' – neboli posvátné bohoslužebné hudby. Gregoriánský chorál je dodnes považován za vlastní zpěv římské liturgie, což potvrzuje i 2. vatikánský koncil ve své konstituci o posvátné liturgii *Sacrosanctum Consilium*, když v 6. kapitole v článku 116. říká: 'Církev považuje gregoriánský chorál za vlastní zpěv římské liturgie. Patří mu tedy při liturgických úkonech – jsou-li jinak stejné podmínky – čelné místo.'

Při liturgickém zpěvu záleží tedy především na tom, jaký postoj v něm zaujmeme. Má to být postoj víry a ochoty krásou zpěvu oslavovat Boha. Jsme však slabí, a proto je třeba dávat si pozor na určitou povrchnost, abychom pro samou krásu liturgického zpěvu nezapomněli na jeho hlavní cíl – oslavu Boha. V této souvislosti nastávají občas různá pokušení – totiž oslavovat v liturgii místo Boha sami sebe a v liturgii se pouze realizovat. A někdy i předvádět. Pak už by to ale nebyla modlitba, ale něco velmi falešného. To je nebezpečí, které se v církvi vyskytovalo vždycky a vyskytuje se i dnes. Jsme totiž jenom slabí a ctižádostiví lidé a musíme tedy se svými slabostmi počítat a dávat si na ně pozor.

Co je tedy pro církevní liturgickou hudbu nejdůležitější? Naše víra a zbožnost. Naše otevření se Duchu svatému. Jásání v Duchu svatém. Naše touha oslavovat Boha zpěvem – zpívanou modlitbou. Svatý Pavel říká, že ani sami nevíme, jak a za co se máme vlastně modlit *(srov. Řím 8,26)*. Proto modlitba a zcela zvláštním způsobem i dar zpěvu a dar hry před Bohem – to jsou dary Ducha svatého, který je láskou, On v nás vzbuzuje lásku k Bohu a motivuje nás ke zpěvu. Duch sv. je darem, který přesahuje všechna naše slova. To je druhá, hlubší forma vztahu k Bohu, prostřednictvím liturgické hudby. To je také důvod, proč se v církevní tradici hovoří o střízlivém opojení, které v nás působí Duch sv., když při liturgii zpíváme. Sv. Augustin o tom ve svém pojednání o liturgickém zpěvu, když rozebírá žalmy, říká: ***Zpívejte mu píseň novou, pěkně mu zpívejte***. Každý se ptá, jak by měl Bohu zpívat. Zpívej mu, ale ne falešně. Nechce, abychom uráželi jeho uši. Zpívejte pěkně, bratři. Když ti řeknou před někým, kdo se vyzná v hudbě: 'Zazpívej, aby se mu to líbilo', nemáš-li hudební vzdělání, bojíš se zpívat, aby nebyl znalec hudby s tebou nespokojen, neboť to, co neodborník na tobě nepozná, znalec ti vytkne. Kdo by však mohl přijít s tím, že pěkně zazpívá Bohu, když on tak dovede posoudit zpěváka, všechno zkoumá a tak dobře slyší? Kdy můžeš podat tak krásný pěvecký výkon, aby byl tak dokonalý posluchač se vším spokojen?

Ale on sám ti ukazuje způsob, jak zpívat: nehledej slova jimiž bys mohl vyjádřit, co Boha potěší. Dej se do jásotu. Neboť pěkně zpívat Bohu, to se děje právě jásáním. Co to znamená jásat? Vědět, že nelze vyjádřit slovy, co se zpívá v srdci. Jásavé zvuky jsou znamením, že ze srdce vychází cosi, co nelze vyjádřit slovy. A před kým bychom měli spíše jásat než před nevýslovným Bohem? Neboť on je nevýslovný a ty ho slovy nemůžeš vyjádřit. A jestliže nemůžeš vyjádřit, a přece nesmíš mlčet, co jiného zbývá než jásat? Ať se tedy srdce raduje beze slov, a nesmírná šíře té radosti ať se neomezuje slabikami. ***Pěkně mu zpívejte, s jásotem***.

Sv. Augustin nám odhalil, že v liturgickém zpěvu jde o čistotu naší víry, našeho srdce. Vložme proto, kdykoli jsme liturgie účastni, do ní celé naše srdce a pěkně zpívejme Bohu s jásotem. Kéž nás liturgický zpěv povznáší a každý z nás svým zpěvem oslavuje Boha a je mu čím dál blíž. A tak nám všem na závěr upřímně přeji: zpívejme Pánu s radostí a jásotem." *-jb-*

Charita Česká republika **DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE**

Diecézní charita se odměnila svým příznivcům

Odměny za svoji nezištnou pomoc se dočkali ti, kteří pomáhají českobudějovické Diecézní charitě. Akce s názvem „Grilování na Charitě" proběhla 20. 5. 2009 v zahradě charitního objektu v Kanovnické 16. Zaměstnanci charity tak poděkovali dobrovolníkům za celoroční energii, s níž bezplatně pomáhají druhým. „Zároveň se rozloučíme s končícími dobrovolníky. Ty ostatní pak chceme motivovat k další činnosti a určitě bude dobře, když se naši pomocníci také vzájemně poznají," uvedla vedoucí Dobrovolnického centra DCH Věra Michalicová.

Dobrovolníci, kteří působí při Dobrovolnickém centru při Diecézní charitě České Budějovice, pravidelně docházejí k dětem ze sociálně znevýhodněného prostředí, seniorům či lidem s postižením. Za loňský rok se takových „dobrých duší" našlo přes 140.

Nevšedního večera se účastnilo přibližně 30 dobrovolníků a spolupracovníků z jiných organizací. Po úvodním proslovu ředitelky DCH ČB M. Čermákové čekalo přítomné taneční vystoupení dětí z klientských rodin charity, které pravidelně od září 2009 navštěvují kroužek orientálních tanců pod vedením dobrovolnice Ivy Kosové při DCH ČB. Poté následovala volná zábava. Večer splnil svůj účel a všichni odcházeli domů příjemně naladěni.

Autor: Lucie Prokopová, Jan Ziegler

Římskokatolická duchovní správa v Římově

vás srdečně zve na

LETNÍ POUŤ V ŘÍMOVĚ

která se koná

v neděli 5. července 2009

ke svátku Navštívení Panny Marie

PROGRAM POUTI

Mše sv. v předvečer pouti

v sobotu 4. července: **18 hod.**

Mše sv. v neděli

5. července:

7.15 hod., 9.00 hod.

Slavná mše sv. - 11 hod.

slouží Mons. Josef Kavale, děkan kapituly českobudějovické

Během dopoledne příležitost ke svaté zpovědi (svátosti smíření)

Svátostné požehnání a zakončení pouti:

14.30 hod.

NADAČNÍ FOND ZDEŇKY ŽÁDNÍKOVÉ

vás srdečně zve na

Benefiční koncert

chrám Proměnění Páně v Žihobcích

neděle 28. června 2009

v 18 hod.

Komorní soubor příčných fléten SYRINX

Dívčí pěvecký kvartet G*APEELS

Umělci vystoupí bez nároku na honorář.

Vstupné 300 Kč jde ve prospěch žihobeckého kostela.

Vstupenky lze zakoupit na tel.: 724 951 733

www.nfzz.cz

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

„Sbohem a šáteček“ animátorů V. –Východ

Fara v Nové Cerekvi se naposledy v tomto školním roce zaplnila na víkend mladými lidmi. Posledního sekání se zúčastnilo dvacet šest animátorů, kteří se dva roky scházeli, aby se něco dozvěděli z učení církve, z biblistiky, psychologie a pedagogiky.
Ale nejen to. Animátoři se učili, jak sestavit program setkání mládeže. Obohatili se o mnoho her, které nesmí chybět na žádném mládežnickém setkání. Všechny dovednosti a znalosti si ale nesmí mladí animátoři nechat pro sebe, své schopnosti by měli použít jako službu svému farnímu společenství, kde by měli být nápomocni svému duchovnímu správci.

Páteční večer byl ve znamení opékání špekáčků. Poté jsme se odebrali do nově upraveného půdního prostoru, kde animátoři vyslechli přednášku o evangelizaci od P. Jaroslava Karase. Před spaním jsme se pomodlili a šlo se spát.
Sobota byla, jako tradičně, velmi nabitá. Dopoledne si mladí vyslechli poutavou přednášku Vlastimila Sekyrky z českobudějovického Diecézního centra pro mládež o nebezpečí sekt, které jsou pro mnohé mladé velkým lákadlem. Vynikající oběd nám připravil tatínek dvou sester „animátorek“ z Veselí nad Lužnicí. Po siestě jsme se zaměřili na poslední knihu Nového zákona – Zjevení svatého Jana. Animátoři se ve skupinkách zamýšleli nad problémy současné církve a své postřehy se pokusili sepsat do dopisu adresovanému součastné církvi. Několik zajímavých her vyplnilo čas před večeří.

Po večeři jsme se rozdělili do skupinek a každá měla za úkol vymyslet dvě scénky. V první bylo potřeba scénkou znázornit situaci, kdy je člověk ohrožen vlivem nějaké sekty, a v druhé scénce šlo o to, shrnout dvouleté setkávání. Večer to byl velmi poučný, ale i zábavný. Všichni se bavili a i když se jednalo vesměs o humorné scénky, přesto bylo ve vzduchu, že jde o poslední setkání tohoto kurzu. Všichni zúčastnění se shodli na tom, že se chtějí setkávat i další rok na krásné cerekvické faře, která se stala pro tuto skupinu mladých opravdovou oázou přátelství. Unaveni a pobaveni jsme šli spát.
V neděli jsme doputovali (auty) na Křemešník, kde jsme společně slavili poutní mši svatou s otcem biskupem Jiřím Paďourem. Rozloučení bylo těžké, ale věříme, že se příští rok znovu sejdeme na nějakém (nástavbovém) setkání v Nové Cerekvi.

Animátoři V. - Východ

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

S velikonoční radostí v rodině

Nové Hrady 15.-17. 5. 2009

Když jsme úplně náhodou objevili na internetu pozvánku na víkend pro rodiny, neměli jsme moc jasnou představu, co nás na této akci může čekat. Ale protože máme rádi nové věci a rádi poznáváme nové lidi, vyrazili jsme.

Mohu říct, že tyto dva dny naprosto předčily všechna naše očekávání. Alena a Pavel Poláčkovi jsou lidé, kteří dokážou ostatním mnoho dát, poradit i podat pomocnou ruku. Víkend *S velikonoční radostí v rodině* byl pro mne opravdu velkou duchovní posilou.

První seznamovací večer proběhl v přátelské atmosféře. Veselé historky z rodinného života a písničky s doprovodem kytary nenásilně prolomily počáteční ostych.

V sobotu dopoledne, zatímco děti měly zábavný program s řádovými sestřičkami v herně, dospělí se zúčastnili neobyčejně poutavé přednášky Mons. Pavla Posáda s následnou mší svatou.

Po chutném obědě dostala každá rodina svou mapu se zakresleným pokladem a nastala dobrodružná cesta, na jejímž konci čekala na děti sladká odměna. Kromě té byl součástí každého pokladu jeden velikonoční příběh, podle kterého měla každá rodina připravit na druhý den krátké divadelní představení pro ostatní.

Nevěřili byste, kolik fantazie a důvtipu všichni ukázali. V knihovně kláštera tak v neděli dokonce pluli tři rybáři na lodi, odehrálo se zde představení se zpěvy a naopak zase pantomima, byli zde andělé, učedníci, Marie Magdaléna a v každé scénce samozřejmě nemohl chybět zmrtvýchvstalý Ježíš Kristus.

Nechybělo nadšení, poučení a především samozřejmě radost, která provázela celé setkání.

Sobotní večer jsme strávili rozděleni na dvě skupiny při vzájemném sdílení. Bylo opravdu o čem mluvit, přednáška pana biskupa Posáda přinesla mnoho podnětů k úvahám a rozjímání.

Později večer se obě skupiny spojily a setrvaly v družném rozhovoru skoro do půlnoci.

V neděli po mši svaté, kterou provázel nádherný hudební doprovod řádových sestřiček, jsme shlédli výše zmíněná představení a protože sluníčko nám přálo, děti si ještě před obědem užily her na klášterní zahradě.

Při loučení jsme se všichni navzájem ujišťovali, že se opět určitě uvidíme na setkání rodin v adventu.

A já bych na závěr ještě ráda řekla, že bylo úžasné, jak jsme byli přátelsky a bezvýhradně přijati do společenství ostatních, přestože nejsme klasická křesťanská rodina. Jsme smíšený pár – já věřící, manžel ne. A když mi manžel doma řekl, že se celý víkend cítil moc dobře a že se těší na další takové setkání, naplnilo mě to skutečnou velikonoční radostí.

Erika Suchanová, Stříbřec

VYVEDENÍ Z POUŠTĚ NAŠEHO MANŽELSTVÍ

Duchovně relaxační pobyt pro rodiny s P. Michalem Pulcem, Alenou a Pavlem Poláčkovými

2.–8. 8. 2009

Dům Jan Nepomucký, Pernink, okr. Karlovy Vary

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

PROGRAM

Dopoledne:
Přednášky, sdílení, společný čas manželské dvojice.
Pro děti zajišťují program studenti TF JU a Biskupského gymnázia

Odpoledne:
Společný čas pro celou rodinu

Večer:
Rozhovory, adorace, mše svaté, možnost svátosti smíření.
Pro děti zajištěno hlídání.

UBYTOVÁNÍ

Dva- až pětilůžkové pokoje; 4 pokoje mají vlastní sociální zařízení, další mají sociální zařízení pro 2 pokoje na společné předsíňce (zrekonstruovaná budova bývalé fary)

Celodenní strava zajištěna

CENY

Dospělí 2500 Kč,
dotovaná cena 1800 Kč
Dítě do 18 let s celou porcí 1470 Kč
Dítě s poloviční porcí 1070 Kč
Děti do dvou let bez nároku na lůžko a stravu zdarma

DCR České Budějovice
dcr@bcb.cz * tel.: 731 402 981, 731 402 980, 380 420 342

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Biřmování v Deštné u Jindřichova Hradce

V neděli 24. května 2009 v kostele sv. Otta vyprosil dar Ducha svatého pro 16 biřmovanců světící biskup Českobudějovické diecéze Mons. Pavel Posád.

Na tuto svátost, nezbytnou „k dovršení křestní milosti", bylo připravováno z farností Deštná a Kostelní Radouň P. Mgr. Tomaszem Piechnikem 9 biřmovanců ve věku od 14 do 52 let. P. Mgr. Mariusz Klimczuk připravoval od října 2008 ve svých farnostech Kardašova Řečice a Pluhův Žďár 7 mladých lidí ve věku od 14 do 23 let. Oběma za jejich pečlivou přípravu na „svátost křesťanské dospělosti" patří velké poděkování všech biřmovanců.

Slavnostní mše sv. začala v 8.30 hod. a byla doprovázena krásným zpěvem pražského sboru pod vedením pana Korejse od Matky Boží před Týnem. Otec biskup ve své promluvě biřmovance ujistil o působení Ducha svatého, který po udělení svátosti biřmování způsobí v každém z nich růst ve vztahu k našemu Otci. Po vztáhnutí jeho rukou nad každým biřmovancem a po pomazání svatým křižmem byli obdarováni Božskými ctnostmi a sedmi dary Ducha svatého, které jim dají lásku a sílu vydávat svědectví o Ježíši Kristu.

Návštěva otce biskupa byla v Deštné zakončena společným setkáním s biřmovanci na faře a pohoštěním pro všechny zúčastněné, na jehož přípravě se podílely rodiny biřmovanců.

Jana Jandová

Kaplička v Mnichu u Kardašovy Řečice

V neděli 31. 5. 2009 byla v obci Mnich slavnostně znovu posvěcena zrekonstruovaná kaplička Nanebevzetí Panny Marie z roku 1821. Posvětil ji P. Mgr. Mariusz Klimczuk, farář z Kardašovy Řečice. Pro tuto malou obec to byla veliká událost, na kterou se přišlo podívat mnoho lidí místních, ale i z okolí. I když mnoho z nich už dnes nevěří ve spravedlivou a moudrou autoritu, která bdí nad každým z nás. Musíme proto ocenit alespoň snahu zachovat tyto církevní stavbičky, které budovali naši předci s vírou a citem, a které vyvolávají i po tak dlouhé době povznášející pocity v těch, kdo na ně pohlédnou.

Jana Jandová

Pouť farností na Moravu

Je sobota 30. května brzká ranní, spíše ještě noční hodina. Dva autobusy poutníků z vikariátů Nepomuk a Sušice se vydávají na „Pouť farností 2009" na Moravu ke cti a chvále Boží a naší nebeské Matky na samý závěr měsíce, který je právě jí, Královně máje, věnován v předvečer slavnosti Seslání Ducha svatého.

Každý z nás veze naší nebeské Mamince své radosti, ale také strasti, bolesti a utrpení, jak je povětšinou náš život přináší s nadějí na jejich vyslyšení. Vždyť nebylo od věků slýcháno, že by nebyl vyslyšen ten, kdo se k ní s vroucností utíkal...

Po několikahodinové cestě nás vítá v dešti a zimě první významné poutní místo – Křtiny u Brna. V bazilice Jména Panny Marie následuje mše svatá, kterou společně s místním duchovním celebruje okrskový vikář nepomuckého vikariátu P. ing. mgr. Slávek Holý.

Potom následuje prohlídka poutního místa a za stálého deště nastupujeme do autobusů. Cílem naší další cesty je nejvýznamnější poutní místo Moravy – Velehrad. Po krátké prohlídce následuje v bazilice Nanebevstoupení Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje nádherná a pro nás možná trochu netradiční májová pobožnost vedená místním panem farářem. S přímluvou za naše farnosti a naše rodiny. Nutno podotknout, že se Matka Boží nad námi asi slitovala a po dešti není ani památky až do konce našeho zájezdu - ale to trochu předbíhám.

Z Velehradu pokračujeme do Kroměříže, kde nás čeká trochu odpočinkový program - prohlídka zahrad arcibiskupského zámku.

Pak opět nasedáme do autobusů, abychom se vydali k poslednímu poutnímu místu této pouti - a tím je Svatý Hostýn. V bazilice Nanebevzetí Panny Marie následuje opět májová pobožnost vedená P. Slávkem. Potom obvyklá prohlídka poutního areálu a zdálo by se, že je čas myslet na návrat. Ale nás čeká ještě jeden bod programu. Sice už ne poutního místa, ale jde o velmi „srdeční záležitost".

Přesouváme se do farnosti Vlkoš, kde jsme už netrpělivě očekáváni místními vděčnými farníky, opravdovými přáteli a že jde o opravdu ryzí přátelství, netřeba pochybovat. Vzniklo totiž po ničivých povodních, které postihly Moravu v roce 1997. Farnost Sušice tehdy velmi finančně pomohla této farnosti a tito lidé ani po

Pokračování na 15. straně

letech nezapomněli. A ačkoliv P. Slávek už dávno není duchovním správcem v Sušici jako tehdy, přátelství přetrvává. Těžké je loučení s Vlkoší a jejími farníky, ale nás čeká dlouhá cesta domů. Vracíme se až v ranních hodinách v neděli 31. května, ale stálo to za to.
Nezbývá než upřímně poděkovat Matce Boží za ochranu, a tomu, bez kterého by se tato nádherná pouť neuskutečnila a který už dnes přemýšlí, kam příští rok. Takže milý otče vikáři Slávku: srdečně děkujeme a Pán Bůh odměň.
Na úplný závěr motto této pouti: „Dědictví otců zachovej nám Pane."

Václav Pikeš, Sušice

Setkání sborů ve Slabčicích

Stalo se tradicí – již po desáté -, že se poslední květnovou sobotu zpívá. Kde? Letos u nás ve Slabčicích v kostele sv. Josefa. A kdo? No přece chrámové sbory z Jistebnice, Milevska, Petrovic, Sepekova, Slabčic, Tábora, Týna nad Vltavou a přidal se k nám i smíšený sbor ze vzdálené Čkyně.
Již od půl druhé se okolí kostela plnilo auty účastníků (nakonec nás bylo 115 a přišli i místní i několik přespolních). Ve 14.30 po přivítání začala májová pobožnost vedená P. Matějem Balúchem a P. Norbertem Vehovským z milevského kláštera, kteří přijeli podpořit „své" sbory. Pak následovalo cca 10 minutové vystoupení jednotlivých sborů s krátkým seznámením s historií a činností sboru.
Společnou písní „Ó Matko Páně" jsme zavzpomínali na všechny ty, kteří již od nás odešli, kteří s námi zpívali, na naše nejbližší, kteří s námi mají trpělivost a podporují nás, a prosili o pomoc a požehnání Pannu Marii a sv. Josefa.
Nakonec nás pozdravil i místní starosta pan Bouška, který spolu s obecním úřadem podpořil i finančním příspěvkem toto setkání, za což jim patří náš dík. Dík vyjadřujeme i ostatním farníkům, kteří nám buď materiálně (něco na zub) nebo i finančně pomohli s pohoštěním.
Pak jsme se za vytrvalého deště přesunuli do místního kulturního domu, kde na všechny čekalo malé občerstvení. Přitom došlo i na popovídání a když pan Lhotecký vzal do ruky svoji harmoniku, tak jsme si zazpívali i tady.
Věříme, že se všem u nás líbilo a už se těšíme na příští rok, kdy bychom se měli sejít v Milevsku. Ještě jednou všem děkuji za návštěvu, příspěvek na opravu oltáře a za slabčický sbor vás všechny zdraví

A. Lišková

Zveme všechny,
kdo se chcete s námi modlit
za své děti, a za všechny děti,
které to potřebují,
za naše rodiny a naše farnosti na

MODLITEBNÍ TRIDUUM
MODLITEB MATEK

ve kterém se spojujeme
s matkami z celého světa.

Setkání se uskuteční:

v pátek 26. 6. 2009
v 15.45 hod. v Emauzích
odprošujeme Pána za naše hříchy, po mši sv. v kostele bude následovat krátká adorace

v sobotu 27. 6. 2009
v 15.45 hod. v Emauzích
modlíme se za ty, kteří ubližují nám a našim dětem, po mši sv. v kostele bude následovat krátká adorace

v neděli 28. června 2009
v 15 hod. v kostele
Nanebevzetí Panny Marie
na Klokotech
Budeme chválit Pána a děkovat mu za vše, co udělal v životě našem i v životě našich dětí.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST
KARDAŠOVA ŘEČICE
www.farnost-recice.wz.cz

V neděli 28. června 2009 v 10 hod.
se bude konat
v Kardašově Řečici

POUTNÍ MŠE SVATÁ
NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE

Všechny srdečně zveme!

P. Mgr. Mariusz Klimczuk, administrátor

SESTRY BOROMEJKY

pořádají

Duchovní cvičení pro dívky

1. termín: s P. Damiánem Škodou
11.-18. července 2009
na Hutisku-Solanci v Beskydech
na téma:
„Životní povolání jako vztah lásky"

2. termín: s P. Jiřím Šlégrem
15.-22. srpna 2009
ve Špindlerově Mlýně
(středisko Eljon) v Krkonoších
na téma:
„Povolání k životu Lásky"

KONTAKTNÍ OSOBA:
S. M. Vincenta Kořínková
vincenta@boromejky.cz
tel.: 723 477 525.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST TÁBOR-KLOKOTY A
OBLÁTI PANNY MARIE
NEPOSKVRNĚNÉ

vás zvou

3.-4. 7. 2009
první pátek - první sobota
na Klokotech
s oblátem P. Marianem Nowakem

„V něm i vy jste budováni působením Ducha v Boží příbytek"

PÁTEK
16.15 hod. - příležitost k svátosti smíření
17 hod. - mše sv. s tematickou promluvou
po mši svaté adorace

SOBOTA
9 hod. - ranní chvály - Emauzy
9.20 hod. - tématická promluva s možností dotazů
10.15 hod. - adorace
příležitost ke svátosti smíření nebo duchovnímu rozhovoru
11 hod. - mše sv. - Emauzy
16 hod. - klokotské hodinky v kostele
16.30 hod. - růženec
17 hod. - mše sv. v kostele

Brno, výstaviště BVV,
8.–12. července 2009

KATOLICKÁ CHARISMATICKÁ KONFERENCE

„Vzchopte se, já jsem to, nebojte se..."
(Mt 14,27)

Informace a přihlášky
na www.cho.cz nebo na tel.: 777 087 736 (17-19 hod.)

Přednášející:
Charles a Sue Whiteheadovi, Veronika Barátová, P. Vojtěch Kodet, P. Aleš Opatrný, Jiří Černý, Kateřina Lachmanová, Josef Zeman, Stanislav Juránek, Hana Pinknerová a další.

Středa 8. 7.
od 12.00 registrace v pavilónu F v areálu brněnského výstaviště BVV
19.00 mše sv. v katedrále na Petrově (*Mons. Vojtěch Cikrle*)

Čtvrtek 9. 7.
9.00 přednáška „Pozvání k vyplutí" (Mt 14,13-33) - *Charles Whitehead*
15.00 přednáška „Bylo mu jich líto" (Mt 14,14) - *Veronika Barátová*
16.45 mše sv. (*P. Adrián Zemek, OPraem.*)
19.00 recitál Slávek Klecandr a Oboroh

Pátek 10. 7.
9.00 přednáška „Jen pět chlebů..." (Mt 14,17) - P. Vojtěch Kodet
15.00 přednáška „V Ježíšově škole modlitby" (Mt 14,23) - *Jiří Černý*
16.45 mše sv. (*P. Vojtěch Šíma*)
19.30 Paralelní večerní programy na různých místech v Brně:
1) Letnice jsou pro život - *Charles a Sue Whiteheadovi*
2) Křesťané a politika - *Stanislav Juránek*
3) Bůh mezi hrnci - *Hana Pinknerová*
4) Služba v manželství - *Josef Zeman*
5) Biblické tance - *komunita Blahoslavenství*
6) Večer chval s *komunitou Emmanuel* v kostele u sv. Tomáše

Sobota 11. 7.
9.00 přednáška „Strachy v našem životě" (Mt 14,26) - *Charles a Sue Whiteheadovi*
15.00 přednáška „Kotva naděje" (Mt 14,27) - *Kateřina Lachmanová*
16.45 mše sv. (*P. Petr Karas*)
19.30 modlitba chval a přímluvy za účastníky konference

Neděle 12. 7.
9.00 přednáška „Chození ve víře" (Mt 14,28n) - *P. Aleš Opatrný*
11.00 mše sv. (*P. Michael Slavík*) a závěr konference

Pozn.: Změna programu vyhrazena! Aktuální rozpis najdete na internetu na **http://konference.cho.cz**

Paralelní dětský program pro děti od 4 let. Účast možná také na části programu.

Prachatice

OSLAVA SV. JANA NEPOMUKA NEUMANNA 2009

Sobota 20. 6.

10.00 - POUTNÍ MŠE SV.
kostel sv. Jakuba

15.00 - SETKÁNÍ V PARKU
hudební vystoupení v parku Hospice

Program:
15.00 - PIVOŇKY
schola di bell canto Římskokatolické farnosti v Prachaticích při kostele sv. Jakuba

15.30 - CHRÁMOVÝ PĚVECKÝ SBOR BOHUSLAV - LIŠOV

16.00 - KAPELA 6STRUN HARTMANICE

16.30 - SKUPINA MIRIAM P. VAVŘINCE – KAŠPERSKÉ HORY

16.30 - hry pro děti

17.00 oheň a opékání vuřtů (vuřty s sebou)

V případě špatného počasí se hudební vystoupení uskuteční v kostele sv. Jakuba.

Změna programu vyhrazena

FARNOST U KATEDRÁLY SV. MIKULÁŠE v Českých Budějovicích

srdečně zve na slavnou

PĚŠÍ POUŤ DO PRACHATIC KE CTI SV. JANA NEPOMUKA NEUMANNA

19.-20. 6. 2009

Trasa povede z Českých Budějovic do Prachatic
Pouť začne 19. 6. mší sv. v 7 hod.
v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích.
Nocleh zajištěn na faře ve Lhenicích.
Pouť vyvrcholí 20. 6. v 10 hod.
mší sv. v kostele sv. Jakuba v Prachaticích.
S sebou je nutno vzít kancionál, střídmé jídlo a spacák.
Délka trasy je přibližně 50 km.

Bližší informace na tel. 387 311 263

FESTIVAL DUCHOVNÍ DRAMATICKÉ TVORBY

TRES ARTES 2009

7. ročník
19.–21. červen 2009
Latinská škola v Milevsku

pátek 19. 6. ve 20 hod.
Bruce Marshall
BOŽÍ DOMÁCNOST SE MUSÍ UKLÍZET
účinkuje Divadlo jednoho herce Brno Miroslav Gabriel Částek

sobota 20. 6. v 15 hod.
UMĚNÍ JAKO JEDNA Z CEST K BOHU A K ČLOVĚKU
otevřené setkání umělců a přátel umění milevského kraje

sobota 20. 6. v 19 hod.
Eric E. Shmitt
OSKAR A RŮŽOVÁ PANÍ
(příběh o síle lidského života)
účinkuje Divadlo Miriam Praha

neděle 21.6. v 16 hod.
biskup Jiří Paďour
CHUDIČKÁ A ŠŤASTNÁ
(o Boženě Němcové - premiéra)
účinkuje NEODIV Miloslava Machoně Praha

Pořádají:
Řeholní dům premonstrátů a Římskokatolická farnost v Milevsku pod záštitou Jihočeského kraje v Českých Budějovicích a Města Milevska.

KOSTEL SV. ALŽBĚTY V PROTIVÍNĚ

Čtvrtek 18. 6. od 19 hod.

Antoine de Saint-Exupéry, Zdeněk Pololáník:
Citadela
Účinkuje Miroslav Gabriel Částek.

Vstupné 60 Kč.

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Narodil se Král
Tento klíčový příběh Nového zákona díky modernímu a dynamickému zpracování přímo ožívá před našima očima. Kreslené příběhy z Bible nepřinášejí jen nevšední umělecký zážitek precizní animátorské práce, ale zároveň přinášejí dětem hodnotné životní principy.
Interaktivní DVD plně funkční i bez počítače.
CBS, DVD, 26 min., 250 Kč

Milosrdný Samaritán
Lupiči, kněz, levita a zraněný obchodník ožívají před našima očima. Izraelité lhostejně procházejí kolem svého bratra-obchodníka, zatímco nepřítel-Samaritán se zastaví a zraněnému pomůže.
Interaktivní DVD plně funkční i bez počítače.
CBS, DVD, 27 min., 250 Kč

Mojžíš
Napínavý příběh líčí první dny Mojžíšova života, ukazuje ho jako vlivného egyptského prince až do období, kdy se jako zapomenutý pastýř stará o ovce svého tchána v Midjánské poušti.
Interaktivní DVD plně funkční i bez počítače.
CBS, DVD, 23 min., 250 Kč

Jungwirthová Iva - Pohodoví rodiče – pohodové děti
Dětská psycholožka rodičům radí, jak podporovat a podněcovat vývoj dětí, a upozorňuje, čeho se vyvarovat. Ve čtivém, humorně laděném textu se věnuje všem složkám vývoje dítěte. Rady se týkají výchovy dětí v jednotlivých věkových obdobích přibližně do šesti let.
Portál, brož., 173 s., 215 Kč

Klíma Ivan - Moje šílené století
Autor vypráví příběh svůj, svých blízkých a přátel z doby, ve které žil, a hledá pro to, co se stalo, i filosofické vysvětlení. Díky jeho bohatým zkušenostem z literárního prostředí se čtenář dočte i mnoho zajímavého z minulosti jeho kolegů, rovněž známých spisovatelů.
Academia, váz., 526 s., 395 Kč

Kohout Pavel - Hvězdná hodina vrahů
V únoru 1945 mladý kriminální adjunkt Jan Morava dostane případ sadistického vraha vdov. Jednou z obětí je i vdova po německém generálovi a případem se začne zabývat i pražské gestapo. Kauza se zároveň stává příležitostí pro zmapování podzemních činností pražské policie, jediné ozbrojené složky v Protektorátu
Academia, váz., 412 s., 350 Kč

Kraus Ivan - Muž na vlastní křižovatce
Pro ty, které zajímá, jak bez následků absolvovat francouzský oběd, co stojí poslanec, jak projevit solidaritu se spoluobčany a neriskovat život, jak se ubránit depresi po sjezdu abiturientů, jak přežít nežádoucí účinky léků
Academia, váz., 169 s., 175 Kč

Wodehouse Pelham Grenville - Šibal Keggs
Deset amerických milionářů založí tajný fond, který má připadnout tomu z jejich synů, který se ožení jako poslední. O tomto tajemství ví ovšem ještě komorník Keggs, který vždy šikovně vyzví, co se děje, a využije to k svému prospěchu...
Vyšehrad, váz., 183 s., 228 Kč

PERSONALIA

USTANOVENÍ

P. Jiří Čepl je k 1. 7. 2009 odvolán z úřadu administrátora v Kasejovicích a excurrendo administrátora ve farnostech Budislavice, Kotouň a Lnáře (vikariát Nepomuk) a k témuž datu ustanoven administrátorem ve Vodňanech a excurrendo administrátorem v Bílsku a Skočicích (vikariát Strakonice).

P. Mgr. Robert Konrad Paruszewski je k 1. 7. 2009 odvolán z úřadu administrátora ve Vacově, excurrendo administrátora v Nicově a administrátora in spiritualibus ve farnostech Kvilda, Nové Hutě, Stachy a Zdíkovec (vikariát Prachatice), a k témuž datu ustanoven administrátorem v Kasejovicích a excurrendo administrátorem ve farnostech Budislavice, Kotouň a Lnáře (vikariát Nepomuk).

P. MVDr. Mgr. Jan Janoušek, administrátor ve Čkyni, je k 1. 7. 2009 ustanoven excurrendo administrátorem farnosti Vacov, vikariát Prachatice. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Michal Pulec, administrátor ve Vimperku, je k 1. 7. 2009 ustanoven excurrendo administrátorem v Nicově a administrátorem in spiritualibus ve farnostech Kvilda, Stachy, Zdíkovec a Nové Hutě (vikariát Prachatice). Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Jaroslav Karas je k 1. 7. 2009 odvolán z úřadu ředitele střediska-moderátora pastorace mládeže a k témuž datu ustanoven administrátorem v Mladé Vožici a excurrendo administrátorem ve farnostech Nová Ves u Mladé Vožice, Smilovy Hory, Šebířov a Vrcholtovice (vikariát Tábor).

P. Pavel Lev Eliáš, OFMCap. je k 1. 7. 2009 odvolán z úřadu farního vikáře v Jindřichově Hradci a excurrendo administrátora farnosti Stráž nad Nežárkou (vikariát J. Hradec), a k témuž datu ustanoven kaplanem u kostela sv. Felixe v Sušici.

P. Jiří Špiřík, bývalý člen řádu basiliánů, je k 1. 7. 2009 ustanoven farním vikářem v Jindřichově Hradci a excurrendo administrátorem farnosti Stráž nad Nežárkou (vikariát J. Hradec).

P. Petr Bulva, administrátor ve Větrném Jeníkově, je k 1. 7. 2009 odvolán z úřadu administrátora in spiritualibus farnosti Vyskytná nad Jihlavou (vikariát Pelhřimov). Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

Walter Vogel, pastorační asistent, je k 1. 7. 2009 odvolán z úřadu administrátora in materialibus farnosti Vyskytná nad Jihlavou (vikariát Pelhřimov).

P. Filip Jeroným Hofmann, OPraem, Jihlava, je k 1. 7. 2009 ustanoven excurrendo administrátorem farnosti Vyskytná nad Jihlavou (vikariát Pelhřimov).

P. Václav Habart, kanovník katedrální kapituly a probošt v Jindřichově Hradci, je k 1. 7. 2009 odvolán z úřadu excurrendo administrátora v Nové Bystřici (vikariát J. Hradec) a k témuž datu ustanoven administrátorem in spiritualibus v této farnosti.

Tomasz Zbucki, jáhen v Jindřichově Hradci, je k 1. 7. 2009 ustanoven administrátorem in materialibus farnosti Nová Bystřice (vikariát J. Hradec).

P. Roman Dvořák je k 1. 7. 2009 odvolán z úřadu farního vikáře v Prachaticích, Husinci a Chrobolech a z úřadu excurrendo administrátora farností Lažiště a Záblatí (vikariát Prachatice), a k témuž datu ustanoven ředitelem střediska-moderátorem pastorace mládeže.

Vojtěch Vágai ml., bohoslovec, je k 1. 7. 2009 ustanoven pastoračním asistentem ve farnosti Strakonice.

P. Karel Vrba, administrátor a okrskový vikář v Písku, je k 1. 7. 2009 odvolán z úřadu excurrendo administrátora farnosti Čížová (vikariát Písek), a k témuž datu ustanoven administrátorem in spiritualibus v této farnosti.

Petr Maxmilián Koutský, CFSsS, jáhen, je k 1. 7. 2009 ustanoven k jáhenské službě v Písku a administrátorem in materialibus farnosti Čížová (vikariát Písek).

UKONČENÍ KNĚŽSKÉ SLUŽBY V DIECÉZI

P. ThLic. Zbygniew Wawrowski je po vypršení smlouvy o působení v českobudějovické diecézi od 1. 7. 2009 na vlastní žádost odvolán z úřadu administrátora ve Vodňanech a excurrendo administrátora v Bílsku a Skočicích (vikariát Strakonice).

P. Jacek Zyzak, MS je na žádost svých řeholních představených od 1. 7. 2009 odvolán z úřadu administrátora v Mladé Vožici a excurrendo administrátora ve farnostech Miličín, Neustupov a Nová Ves u Mladé Vožice (vikariát Tábor).

P. Piotr Jerzykiewicz, MS je na žádost svých řeholních představených od 1. 7. 2009 odvolán z úřadu farního vikáře v Mladé Vožici a excurrendo administrátora ve farnostech Smilovy Hory, Šebířov a Vrcholtovice (vikariát Tábor).

Všem těmto kněžím děkujeme za obětavé kněžské působení v naší diecézi.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Jaroslav Karl, Klatovy, oslaví 18. 6. 2009 své 80. narozeniny.

P. Karel Vrba, Písek, oslaví 22. 7. 2009 své 75. narozeniny.

P. Heřman Fritsch, Blatná, oslaví 8. 7. 2009 své 70. narozeniny.

P. Zdislav Pešat, Velhartice, oslaví 30. 6. 2009 své 55. narozeniny.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

P. Vladimír Vlček, čestný kanovník katedrální kapituly, Ševětín, oslaví 26. 6. 2009 60. výročí kněžského svěcení.

P. Milan Píša, Strašín, oslaví 28. 6. 2009 40. výročí kněžského svěcení.

P. Josef Hugo Pitel, OPraem., Třeboň, oslaví 29. 6. 2009 40. výročí kněžského svěcení.

P. Ing. Viktor Frýdl, Strakonice, a **P. František Halaš**, Hluboká nad Vltavou, oslaví 29. 6. 2009 35. výročí kněžského svěcení.

P. Petr Antoš, Prachatice, a **P. František Hranáč**, Nalžovské Hory, oslaví 23. 6. 2009 30. výročí kněžského svěcení.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

P. ThDr. František Štaud, bývalý duchovní správce Školských sester de Notre Dame v Kardašově Řečici, zemřel 18. 5. 2009 ve věku 87 let. Po rozloučení v Kardašově Řečici byl pohřben 23. 5. 2009 v rodné obci Trpín.

R. I. P. *-acebb-*

Radio Proglas

*vysílá na území jižních Čech na frekvencích **88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích** a **107,5 FM z Nových Hradů**. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce **www.proglas.cz**. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese **redakce@proglas.cz**.*

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší **bohoslužby**, se připojily také **České Budějovice**, konkrétně salesiánská **farnost sv. Vojtěcha** ve Čtyřech Dvorech. Proglas odtud přenáší mše svaté vždy v pátek (kromě prvního v měsíci) a to v obvyklém termínu, tedy **v 18 hodin**. Pouze v době letních prázdnin se bohoslužby nepřenášejí.

* S doc. Michalem Kaplánkem, Th.D., knězem kongregace salesiánů Dona Bosca a vyučujícím Teologické fakulty JU v Českých Budějovicích, hovoříme o ***motivech mladých dospělých ke křtu***. Host pořadu se ve svých úvahách opírá o výsledky nedávného výzkumu Teologické fakulty mezi mladými věřícími. Naladíte ve středu 1. července od 22 hod.

* ***Letní škola staré hudby Prachatice*** proběhne 12.-19. července. Jedná se o interpretační seminář pro amatéry i poloprofesionály pod vedením vynikajících, většinou zahraničních lektorů. Letos bude otevřeno osm tříd zobcových fléten, třída panovy flétny, dvě třídy historického zpěvu a třída cembala. Lektory představí a koncerty letošního ročníku připomene organizátorka a flétnistka Jitka Smutná. Pořad ***Oktáva*** naladíte v pátek 3. července od 16.55 hod.

* Cyklus ***Křesťan a svět*** v neděli 5. července od 17 hod. nese název ***Vintířovské inspirace***. Životní pouť sklářské výtvarnice Vladimíry Tesařové a Dobrou Vodu u Hartmanic na Klatovsku spojuje osobnost sv. Vintíře.
Přijměte pozvání k rozhlasové procházce do šumavských hvozdů prodchnutých působením světce česko-německého smíření i poslechu rozhovoru s dobrovodskou sklářkou.

* ***Barvínek*** v červenci: 7. 7. Jak se hrají kuličky. 14. 7. Astronomické okno. 21. 7. Telefonické Riskování. 25. 7. Na březích Něvy... - O St. Petěrburgu. 28. 7. Sto českých Nej IV. - další zajímavosti z rubriky Sto českých nej.
Barvínek naladíte každé úterý v 16 hod. a reprízu v sobotu od 9.30 hod. Na stránkách ***www.barvinek.proglas.cz*** naleznete zajímavosti z natáčení, fotografie nebo zpěvník.

* ***Mezinárodní hudební festival Český Krumlov***. Na jeden z největších svátků klasické i moderní hudby vás pozve Veronika Dušková, tisková mluvčí festivalu. Krumlovská přehlídka každoročně hostí přední české i světové umělce, kteří jsou jako doma v opeře, operetě, muzikálu nebo třeba jazzu. Letos se ve dnech 17. července-22. srpna představí například sopranistka Renée Fleming, houslista Pavel Šporcl, operní pěvkyně Alison Bolshoi či Eva Urbanová. A pozor: pro posluchače Proglasu se chystá bohatá soutěž o vstupenky! Páteční ***Oktávu*** s datem 10. července naladíte v 16.55 hod.

* ***Tomáš Kempenský: Následování Krista***. Klasického a osvědčeného průvodce duchovním životem přiblíží v ***Knihovničce Proglasu*** Zdeněk Drštka. Nechte se inspirovat v neděli 26. července ve 13.20 hod. *-js-*

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Anna Melchiorová: Mateřství

Autorka se s námi dělí o svou radost z mateřství, i o krize, praktické zkušenosti a postřehy. Ukazuje, jak mohou ženy promyšleně splnit své každodenní úkoly s využitím možností, které jsou dnes k dispozici.
Brož., 175 s., 179 Kč

Poklady misií s Jiřím Šlégrem

Autor tvrdí, že se s takovou pohostinností, radostí, přátelstvím, upřímnými modlitbami, hlubokou vírou a touhou po setkání s Kristem v eucharistii a ostatních svátostech nesetkal nikde jinde než na svých cestách po Africe, Střední a Jižní Americe či jižní Asii. *Váz., 94 s., 109 Kč*

Petr Karas: Boží slovo na každý den

Pomůcka při rozjímání nad liturgickými texty celého roku zahrnuje většinu liturgických čtení s krátkými komentáři, jež pomohou při modlitbě nad biblickým textem. U nedělí a některých slavností jsou komentáře ke všem 3 čtením; pro všední dny a svátky pouze k evangeliu.

Brož., 223 str., 129 Kč

Vojtěch Kodet: Učednictví

Na pozadí biblických textů se autor zamýšlí nad tím, co to znamená být dnes Kristovým učedníkem. Jeho krátké úvahy jsou rozděleny do pěti částí, přibližujících podstatu učednictví. *Brož., 91 s., 99 Kč*

Joseph Ratzinger: Vrchol a pramen

Tématem knihy je tajemství eucharistie, liturgické slavení, které 2. vatikánský koncil nazývá pramenem a vrcholem života církve. Publikace je sestavena z promluv a článků, které vznikaly v průběhu mnoha let.
Brož., 151 str., 159 Kč

KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Nakladatelství pro jubilejní Rok kněží chystá několik publikací:

Modlitby za kněze

V této knížečce najdete modlitby za nová povolání, za seminaristy, za jáhny, kněze v jejich službě i v těžkostech; za papeže a biskupy, za rodiny kněží a farní společenství; za misionáře, za všechny zasvěcené, ale také za laiky ve službách Božímu lidu. Uvedené modlitby jsou inspirované promluvami papežů a některými svatými, jiné jsou známé z lidové zbožnosti a z kancionálů.
Brož., cca 32 s., cena cca 35 Kč

Sv. Jan M. Vianney
Život a modlitby na jeho přímluvu

Pro ctitele světce z Arsu jsou připraveny různé modlitby, litanie a novéna na jeho přímluvu, připojen je i stručný životopisný medailonek. Modlitby se inspirují jeho životem a tak ten, kdo se modlí, poznává zároveň intenzitu a prostotu duchovního života sv. Jana M. Vianneye a Boží působení, bez kterého by nikdy své pověstné svatosti nedosáhl.
Brož., 32 s., cena cca 35 Kč

Anna Penna
Svědek Boží lásky: Život a dílo Jana Marii Vianneye

Přepracované druhé vydání životopisu sv. Jana M. Vianneye. Kniha je obohacena tematicky vřazenými úryvky z jeho kázání. Není tu představován „svatoušek", ale člověk žijící z Boží milosti a zcela vydán do rukou Bohu a službě bližním e nejpotřebnějším.
Brož., 104 s., cena 118 Kč

Velký diář (formát A5)

v pevné vazbě modré a zelené barvy se zlatou ražbou. Každý den roku 2010 bude doprovázet myšlenka církevních otců z denní modlitby církve. Nadále zůstávají uvedeny církevní i občanské svátky, odkaz na liturgické texty a breviář, antifona k žalmu. Diář obsahuje úmysly apoštolátu modlitby. Nechybí v něm prostor pro poznámky a kontakty a přehledný měsíční kalendář let 2010 a 2011.
Pevná vazba, 408 s., předpokládaná cena 200 Kč. Při objednávce do konce června sleva 15%.

Kapesní diář ve dvou verzích

Obě obsahují diář s občanským i liturgickým kalendářem, odkaz na liturgická čtení, breviář a antifonu k žalmům.
První verze obsahuje vybrané citáty z evangelia či nedělní liturgie (v deskách barvy bordó a zelené).
Ve druhé verzi je tento prostor ponechán na poznámky (v deskách modré barvy).
Měkká vazba s plastovými deskami, 144 s., předpokládaná cena 80 Kč.

KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY
Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1,
tel./fax: 224 818 757, www.paulinky.cz
knihkupectvi@paulinky.cz,
objednavky@paulinky.cz

Augustin Bea

Augustin Bea se narodil 28. května 1881 v německém Riedböhringenu, kde na tamější lidové škole začala jeho cesta za poznáním. Pokračoval v klasickém vzdělání na gymnáziu v Sasbachu a Kostnici, a studia zakončil složením maturity na Arcibiskupském gymnáziu v Rastattu roku 1900.
Již v té době cítil povolání k duchovnímu životu, ale nastoupil nejprve na Univerzitu ve Freiburgu i. Br, kde studoval dva roky katolickou teologii - až do 8. dubna 1902, kdy byl přijat do řeholní společnosti jezuitů.
Po dvouletém noviciátu pokračoval dál ve studiích a od roku 1906 studoval filozofii v Holandsku, kde se stal prefektem jezuitské koleje v Sittardu. Ve studiu klasické filozofie pokračoval krátce na univerzitě v Insbrucku a po návratu do Holandska byl 25. srpna 1912 vysvěcen na kněze. Následujícího ruku byl promován doktorem teologie. Ve studiích však pokračoval ještě v Berlíně, kde se zabýval orientalistikou a roku 1914 byl jmenován představeným jezuitské rezidence v Cáchách.
Roku 1917 nastoupil Bea jako profesor starozákonní exegeze ve Valkenburgu a od roku 1921 zastával funkci provinciála mnichovské provincie. Po třech letech přešel do Říma, kde získal katedru biblické teologie na Papežské Gregoriánské univerzitě a současně byl představeným Řádového institutu pro filozofii a katolickou teologii.
Velmi významná se stala jeho mise jakožto visitátora Katolické univerzity v Tokiu, kde již v té době jezuité velice dobře působili. V letech 1930-1949 byl rektorem Papežského biblického institutu. Významně se podílel na novém latinském překladu žalmů,

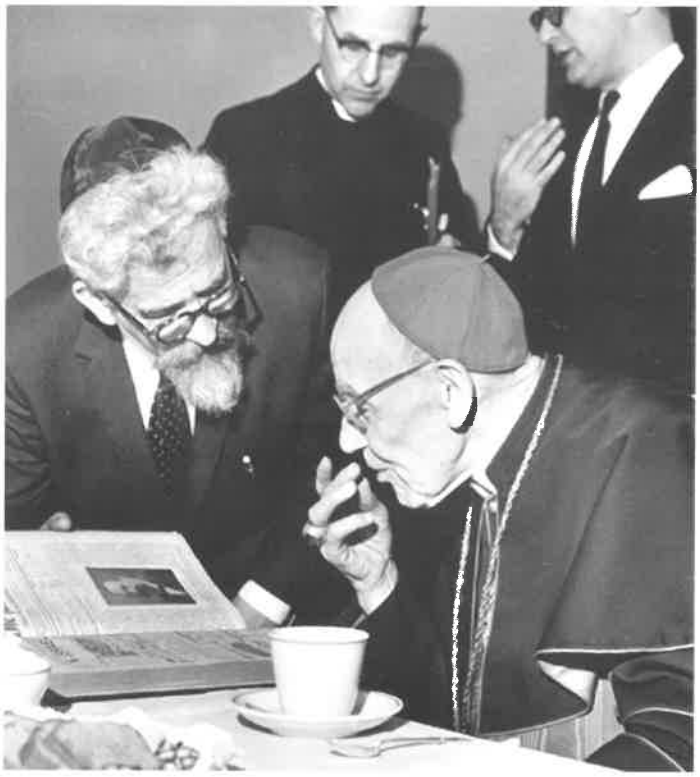

čímž si získal obzvláštní přízeň a obdiv papeže Pia XII. Pravděpodobně i tato skutečnost přispěla k tomu, že Bea se stal papežovým zpovědníkem a postupně zastával i nejrůznější funkce v římské kurii.
14. prosince 1959 byl jmenován kardinálem a stal se titulářem baziliky sv. Sáby na Aventinu v Římě. Jako heslo pro svou práci v církvi a pro církev si vybral *„In nomine Domini Jesu“* (Ve jménu Pána Ježíše). Byl členem několika kongregací - pro liturgii, semináře a školství, východní církve a Papežské komise pro studium Bible. Když papež Jan XXIII. zřídil 5. června 1960 Sekretariát pro jednotu křesťanů, kardinál Bea byl postaven do čela tohoto nového úřadu.
Mimořádná péče, porozumění a upřímný zájem o ostatní křesťanské církve byly charakteristickým rysem jeho práce a nebylo překvapením, že právě on byl pověřen papežem Janem XXIII., aby prověřil možnosti urovnání vztahů s těmi, které později - v duchu II. vatikánského koncilu - nazval papež Jan Pavel II., „našimi staršími bratry“.
19. dubna 1962 byl kardinál Bea vysvěcen na biskupa a byla mu přidělena titulární diecéze Germania Numidijská. Po celý průběh II. vatikánského koncilu patřil k nejvýraznějším postavám a měl zásadní vliv na směřování i celkovou reformu církve, snad právě také díky členství v Papežských komisích jak pro reformu církevního práva, tak i liturgie. Mimořádným přínosem byla i jeho odborná práce v Papežské komisi pro Neo-Vulgátu, jíž byl prezidentem od roku 1965.
Koncilní dokumenty s nimiž je úzce spjato jméno tohoto mimořádného kardinála, ba dokonce, v nichž se odráží jeho duch, jsou následující: „Unitatis redintegratio“ (o ekumenismu), „Nostra Aetate“ (o poměru církve k nekřesťanským náboženstvím), „Dignitatis humanae“ (o náboženské svobodě).
Zemřel 16. listopadu 1968 v Římě, krátce poté, co byl jmenován členem Kongregace pro evangelizaci národů .

Zdeněk Mareš

Moje budoucnost je ve tvých rukou, Bože! (Žl 31, 16)

Stůj při nás, Bože, ve všem, co nás čeká.
Nebeský Otče, v tvých rukou jsou naše dny
a roky. V tvých rukou je celý svět i náš život.
Vesmíru jsi dal řád a hvězdám jejich běh,
a přece i nás máš ve své péči.
Nejdeme vstříc neznámé budoucnosti:
před námi jsi Ty a Tvé milosrdenství.

Čekají-li nás dny dobré,
dej, abychom je přijímali vděčně.
Jsou-li před námi dny těžké,
posiluj nás, abychom je přijali trpělivě.

Když si nebudeme vědět rady,
stůj při nás, abychom alespoň na krok viděli kupředu.

Pomoz nám, abychom neklesali na mysli,
ale byli vždy lidmi naděje.
Zjevil jsi nám v Ježíši dokonalou lásku:
dej, ať provane naše srdce a životy,
aby v nás každý den vítězila
nad našimi zlými sklony a vlastnostmi.

Smiluj se, Pane, nad námi.
Věříme, že nás neopustíš, a že budeme skryti
ve tvé nepomíjející lásce v tomto čase i ve věčnosti.